

[Ministeren for offentlige arbejder.]

dende erklæring til afvandingskommissionen til brug ved afsigelsen af dennes kendelse.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvilige behandling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger m. v.*

Loven blev sidst forlænget for 1 år ved lov af 31. marts 1953 og udløber altså den 1. april i år. Da de forudsætninger, der forelå ved lovens forlængelse i fjor, i det væsentlige er uændrede, foreslås loven nu påny forlænget for et år.

Der er i forslaget optaget en enkelt ændring, som dog er af rent formel karakter, idet forslaget indeholder en ny bestemmelse om, at de dele af loven, som vedrører forhold, der er rigsansliggende, kan sættes i kraft på Færøerne. De bestemmelser, der herved sigtes til, er bestemmelserne i lovens 2. og 4. kapitel om ordningen af pengevæsenet og betalingerne til udlandet. Disse spørgsmål er som bekendt rigsansliggende i henhold til den ordning, der er fastlagt for Færøernes hjemmestyre, og man har fundet det hensigtsmæssigt at bringe det formelle grundlag i orden, så de nævnte bestemmelser også formelt kan sættes i kraft på Færøerne.

Endvidere kunne den nye forretningsorden måske give anledning til at forhøje antallet af medlemmer af det i lovens § 15 omhandlede udvalg — vareforsyningsudvalget — fra 15 til 17, og såfremt der er tilslutning hertil, vil jeg gerne i det udvalg, der antagelig bliver nedsat, stille forslag herom.

De administrationsområder, loven omfatter, er foruden import- og eksportkontrollen betalingsspørgsmålene og forbrugsreguleringen. Forsåvidt angår det sidste område, har vi nu kun en enkelt direkte forbrugsregulerende foranstaltning tilbage, nemlig automobilationeringen. Det er regeringens hensigt også på dette område at lempe restriktionerne i det omfang, de valutatiske muligheder herfor er tilstede.

På betalingsområdet har udviklingen også været karakteriseret af en fortsat afvikling af kontrolforanstaltningerne. En række

af de såkaldte usynlige betalinger overfor udlandet er efterhånden liberaliseret. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne, at regeringen fornylig har frigivet valutatildelingerne til rejser til praktisk talt alle lande. En vis regulering finder dog stadig sted af forbruget af dollars til rejser, men også på dette område er reglerne lempet.

Hovedvægten af den administration, loven hjemler adgang til, falder nu på import- og eksportkontrollen, men også her er indgrebene efterhånden afviklet i meget betydende omfang. For importkontrollens vedkommende har vi jo nu som bekendt nået en liberaliseringsprocent overfor EPU-landene på 76. Denne betydelige importfrihed gælder dog kun overfor de lande, der er medlem af den europæiske betalingsunion, samt forskellige lande, for hvilke importkontrollen i virkeligheden administreres helt på samme måde, f. eks. lande som Finland, Spanien, Jugoslavien m. v. Det felt, hvor importkontrollen fortsat har den største betydning, må vel siges at være overfor dollarområdet. Heldigvis har vi i det sidste par år kunnet glæde os over en væsentlig bedring i vor dollarsituation. Denne udvikling har da også givet sig udslag i en væsentlig liberalere importpolitik overfor dette valutaområde. Vi er nu efterhånden nået frem til en situation, hvor importen af råstoffer fra dollarområdet administreres meget liberalt. Medens man tidligere ud fra nødvendigheden af at spare dollars måtte dirigere indførslen af forskellige råstoffer over på EPU-landene med det resultat, at der måtte betales overpriser på 15—20 pct., kan man nu i kraft af den bedre dollarsituation tillade indførsel af sådanne varer fra dollarområdet, således at de uheldige overpriser kan undgås. Sådanne lempelser, som er indført ved råvareimporten fra dollarområdet, har dog endnu ikke kunnet udstrækkes til at gælde almindelige forbrugsvarer. For de forbrugsvarer, der stadig er på bunden liste i forhold til EPU-landene, har der kunnet føres en lempeligere politik med hensyn til udstedelsen af importbevillinger, og hele den praksis, der efterhånden er indarbejdet, har bidraget til at skabe en bedre og billigere vareforsyning såvel for de producerende virksomheder som for forbrugerne.

Med hensyn til mulighederne for at komme